

Sandefjord, 14. oktober 2012: Vedtak i sak 62-2012

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om klager har saklig interesse i å få saken behandlet i nemnda når kravet på inkassoomkostningene er frafalt. Om erstatning for kostnader til hjelpeverge.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig en ubetalt faktura på kr 457,81 til XX for nettleie og forbruk av strøm. Fakturaen forfalt til betaling 30.01.12.

2. Saksforholdet

Faktura ble sendt skyldner 09.01.12 til adressen YY. Da fakturaen ikke ble betalt til forfall, ble kravet inkassovarslet 14.02.12 med tillegg av gebyr kr 62. Betalingsoppfordring, tillagt kr 310 i tariffmessig salær, ble sendt 05.03.12.

I brev av 09.03.12 informerte advokat ZZ fordringshaver om at hun var oppnevnt som medhjelper for skyldner med virkning fra 03.01.12. ZZ ba samtidig om å få tilsendt faktura for det tilfellet at skyldner hadde noe utestående hos fordringshaver. Avslutningsvis ble fordringshaver anmodet om at all fremtidig korrespondanse til skyldner skulle sendes hjelpevergen. Kopi av oppnevnelsen fra overformyndieriet lå ved brevet.

I e-post 12.03.12 oversendte fordringshaver kopi av faktura av 09.01.12, samt faktura 11.03.12 på kr 459,81. Det ble samtidig bekreftet at fakturaadresse var endret.

I perioden 12.03.12 til 20.03.12 var det e-postkorrespondanse mellom klager, fordringshaver og innklagede vedrørende iverksatt inkassosak. Det ble anført at inkassosak ikke skulle vært iverksatt på grunn av tilgodebeløp etter tidligere dobbeltbetaling. Innklagede avviste innsigelsen og opprettholdt kravet på salær.

Den 20.03.12 fremsatte advokat ZZ skriftlig klage til Inkassoklagenemnda. Adv. Det ble satt frem krav om at salærkravet ble slettet og hun krevde samtidig at innklagede skulle pålegges å dekke kostnadene hjelpevergen hadde hatt med saken.

Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvare opplyste innklagede at nærværende inkassosak ble avsluttet 21.03.12 uten at salær er innkrevet. Advokat ZZs erstatningskrav ble avvist.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at inkassoselskapet skulle ha sendt varsler til hjelpevergen og ikke til abonnenten da oppnevning av hjelpeverge blir registrert i Folkeregisteret umiddelbart. Hadde krav blitt sendt hjelpevergen, hadde utestående blitt betalt umiddelbart og omkostninger ville ikke påløpt, eller ville blitt sterkt redusert. Det anføres at purregebyr for inkassovarslet 14.02.12 er urimelig fordi skyldner faktisk hadde stående kr 680,69 på konto hos Kredinor/XX pr. forfallsdato 30.01.12. Det kan ikke gå ut over forbrukeren at XX ikke samkjører sin oversikt over utestående/tilgodehavende med Kredinors utestående/tilgodehavende for samme kunde. Kunden var ikke i mora. Det anføres videre at betalingsoppfordringen ikke oppfyller lovens krav til forklaring av kravets størrelse, jf. inkassoloven § 10, i det det ikke fremkommer hva som er renter eller rentesats og at det ikke skilles mellom rentekrav og salærkrav. Fakturanummer er heller ikke oppgitt. Avslutningsvis anmodes det om at XX/Kredinor pålegges å dekke utgifter til å prøve å finne ut av dette, diverse telefoner med venting i kø og mailer samt klage til Inkassoklagenemnda. Samlet medgått tid er 3 timer a kr 905, totalt inkl. mva kr 3 393,75

Innklagede anfører at retur av dobbeltbetalingen ble gjort fordi innklagede på det tidspunkt tilbakebetalingen skjedde ikke hadde noen annen sak å overføre dobbeltbetalingen til. Det anføres videre at innklagede har benyttet den oppgitte adresse. Nettleverandørene kan ikke bruke den adresse som er registrert i Folkeregisteret da fakturaadresse i stor utstrekning avviker fra denne. Andre anførsler fra klager er ikke kommentert, i det iverksatt inkassosak ble avsluttet 21.03.12 uten at inkassosalær er betalt. Saken ble avsluttet fordi hovedkravet er dokumentert innbetalt til fordringshaver, samt e-post fra adv, og er avsluttet med bakgrunn i omstendighetene, ikke fordi man er av den oppfatning at salærkravet var urettmessig. Advokat ZZs krav om dekning av omkostninger avvises. Det anføres at ZZs fremstilling er gjort unødvendig omfattende, og at skyldner i en viss utstrekning må påregne noen kostnader i å utrede eget krav.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 22 tredje ledd at skyldner kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

I nærværende sak er hovedkravet betalt og kravet på inkassoomkostninger etter inkassoloven frafalt før saken kom til nemndsbehandling. Det foreligger således ikke lenger noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Klagen skal da avvises fra behandling i nemnda i henhold til nemndsavtalen punkt 5.9.

Nemnda har vurdert hjelpevergens krav på å få dekket omkostninger for arbeidet hun hadde med saken. I henhold til nemndsavtalen punkt 6.3 kan nemnda i spesielle tilfeller pålegge innklagede å dekke nødvendige saksomkostninger for klager. Ordlyden angir at terskelen for å få erstattet slike kostnader er høy.

Tvisteloven § 20-5 første ledd tredje punktum angir at en part kan "kreve rimelig godtgjøring for eget arbeid med saken når det har vært særlig omfattende eller det ellers måtte ha vært utført av en prosessfullmektig eller annen fagkyndig hjelper." Lovens forarbeider uttaler at en part som utgangspunkt må "finne seg i å bruke tid og arbeid på sine forretningsmessige og private affærer, også om de leder til rettstvist, uten at kostnadene kan belastes andre."

Inkassoklagenemnda legger tvisteloven og dens forarbeider til grunn ved tolkingen av nemndsavtalens punkt 6.3.

I denne saken er klagen fremmet av oppnevnt hjelpeverge. Kravet på erstatning er begrunnet med hjelpevergens «utgifter til å prøve å finne ut av dette, diverse telefoner med venting i kø og mailer samt klage til Inkassoklagenemnda». Samlet medgått tid er oppgitt til 3 timer à kr 905, totalt kr 3393,75 inkl. mva.

I vurderingen av om spesielle forhold foreligger har nemnda vurdert innsigelsene opp mot innklagedes handlemåte og gjeldende regelverk.

Innsigelsene er, slik nemnda oppfatter det, begrunnet med at inkasso ikke skulle vært iverksatt, at varsler ikke er sendt til adressen som fremgår av Folkeregisteret og at betalingsoppfordringen ikke tilfredsstiller gjeldende regelverk.

Det legges til grunn at tidligere dobbeltbetaling var registrert hos innklagede før ny faktura ble varslet og siden oversendt til inkasso. Nemnda er av den klare oppfatning at innklagede handlet korrekt ved å returnere for mye betalt. Med mindre det foreligger avtale mellom partene, kan ikke en inkassator avregne en innbetaling på

annet krav enn det som følger av betalingsinformasjonen, langt mindre overføre beløpet til fordringshaver. Nemnda er også av den oppfatning at varslene er betryggende avsendt. De er sendt til oppgitt adresse. Så lenge varslene ikke kom i retur, har fordringshaver/innklagede ingen plikt til å undersøke Folkeregisteret. Varslene regnes etter dette som mottatt. Etter nemndas mening oppfylder innklagedes betalingsoppfordring kravene i inkassoloven § 10. Hovedkravet er identifisert ved at det er angitt hva fakturaen gjelder, fakturanummeret og fakturadato. Salæret er spesifisert til kr 310. Rentesaften er ikke oppgitt fordi det ikke er beregnet rente.

Etter nemndas syn ligger ikke forholdene slik an i dette tilfellet at det er grunn til å gjøre unntak fra hovedregelen. Det vises i denne sammenheng til at det er påregnelig at det påløper noe arbeid og tidsbruk for hjelpevergen i tiden etter oppnevning for å få oversikt over økonomien, endret adressat for løpende avtaler etc. uten at det kan kreves dekket særskilt. Hjelpevergen er dessuten advokat og burde kunne ha avklart forholdene rundt kravet raskt og uten den omfattende korrespondansen som er fremlagt.

Kravet på erstatning for klagers kostnader med saken tas etter dette ikke til følge.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

1. Klagen avvises.
2. Kravet om tilkjennelse av sakskostnader tas ikke til følge.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda